A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2024. október 24.*

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – Fogyasztói hitelmegállapodások – 2008/48/EK irányelv – Az eladósodás kockázata – 8. cikk – A hitelezőnek a fogyasztó hitelképességének felmérésére vonatkozó kötelezettsége – 10. cikk – A hitelmegállapodásokban feltüntetendő információk – 23. cikk – Az e kötelezettség megsértése esetén alkalmazott szankció – Egyenértékű szankciók – Az alkalmazott szankció hatékonysága, arányossága és visszatartó ereje”

A C-339/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Siemianowice Śląskie-i kerületi bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2023. május 30-án érkezett, 2023. április 28-i határozatával terjesztett elő

a **Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty**

és

LC

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: D. Gratsias tanácselnök, I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke és Csehi Z. (előadó) bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna és S. Żyrek, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében S. Šindelková, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– az Európai Bizottság képviseletében P. Ondrůšek és M. Owsiany-Hornung, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 133., 66. o.; helyesbítések: HL 2009. L 207., 14. o.; HL 2010. L 199., 40. o.; HL 2011. L 234., 46. o.) 8., 10. és 23. cikkének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Nest Bank S. A. engedményeseként eljáró Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (a továbbiakban: Horyzont) és egy természetes személy, LC között fogyasztói hitelszerződésből (a továbbiakban: fogyasztói hitelszerződés) eredő követelés megfizetése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2008/48 irányelv (26) és (47) preambulumbekezdése kimondja:

„(26) […] A bővülő hitelpiacon különösen fontos az, hogy a hitelezők ne vegyenek részt felelőtlen hitelügyletekben, vagy ne adjanak hitelt előzetes hitelképességi vizsgálat nélkül, és a tagállamoknak megfelelő ellenőrzést kell végezniük, hogy elkerülhető legyen az ilyen magatartás; továbbá, amennyiben ezt teszik, a tagállamok a hitelezőkre alkalmazandó szankciók meghatározására legyenek jogosultak. […] a hitelezők felelőssége, hogy egyenként felmérjék a fogyasztók hitelképességét. Ennek érdekében a hitelezők nemcsak a fogyasztó által az adott hitelmegállapodás előkészítése során megadott információkat használhatják fel, hanem egy hosszú ideje fennálló kereskedelmi kapcsolat során szerzett információkat is. A tagállamok hatóságai is megfelelő utasításokat és iránymutatásokat adhatnak a hitelezőknek. A fogyasztóknak szintén körültekintően és szerződéses kötelezettségeik betartásával kell eljárniuk.

[…]

(47) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell végrehajtásukat. Bár e szankciók megválasztása a tagállamok hatáskörében marad, azoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.”

4 Ezen irányelv „A fogyasztó hitelképességének értékelésére vonatkozó kötelezettség” című 8. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelmegállapodás megkötését megelőzően a hitelező az adott esetben a fogyasztótól kapott megfelelő információ és a szükség esetén a vonatkozó adatbázisban végzett keresés alapján értékeli a fogyasztó hitelképességét. Az olyan tagállamok, amelyekben jogszabály már most is előírja, hogy a hitelező vonatkozó adatbázisban végzett keresés alapján értékelje a fogyasztó hitelképességét, fenntarthatják ezt az előírást.”

5 Ezen irányelvnek „A hitelmegállapodásokban feltüntetendő információk” című 10. cikkének (1) bekezdése felsorolja a hitelmegállapodásokban feltüntetendő információkat:

6 Ugyanezen irányelv „Szankciók” című 23. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.”

A lengyel jog

A fogyasztói hitelről szóló törvény

7 A 2008/48 irányelvet a 2011. május 12-i ustawa o kredycie konsumenckim (a fogyasztói hitelről szóló törvény; a Dz. U. 126. számának 715. alszáma) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: a fogyasztói hitelről szóló törvény) ültette át a lengyel jogrendbe.

8 A fogyasztói hitelről szóló törvény 9. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A hitelezőnek a fogyasztói hitelmegállapodás megkötését megelőzően el kell végeznie a fogyasztó hitelképességének értékelését. […]

(2) A hitelképesség értékelését a fogyasztótól szerzett információk, illetve a vonatkozó adatbázisból vagy a hitelező nyilvántartásából származó információk alapján kell elvégezni.

(3) A fogyasztó a hitelező felszólítására köteles benyújtani a fogyasztó hitelképességének értékeléséhez szükséges dokumentumokat és információkat.

(4) Amennyiben a hitelező bank vagy más, hitelnyújtásra törvény alapján jogosult intézmény, a hitelképesség értékelését az 1997. augusztus 29-i ustawa – Prawo bankowe (banktörvény; a Dz. U. 140. számának 939. alszáma) 70. cikkének, valamint az e jogalanyokra alkalmazandó egyéb rendelkezéseknek megfelelően – az (1)–(3) bekezdés figyelembevételével – kell elvégezni.”

9 A fogyasztói hitelről szóló törvény 45. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a hitelező különböző kötelezettségeit – köztük a tájékoztatási kötelezettséget – előíró rendelkezések megsértése esetén a fogyasztó a hitelezőhöz intézett írásbeli nyilatkozat benyújtását követően a hitelt a hitelmegállapodásban meghatározott határidőn belül és módon kamat és egyéb költségek nélkül visszafizeti a hitelezőnek.

A polgári törvénykönyvről szóló törvény

10 Az 1964. április 23-i ustawa – Kodeks cywilny (polgári törvénykönyvről szóló törvény; a Dz. U. 16. számának 93. alszáma) alapügyben alkalmazandó változatának 58. cikke szerint:

„1. § A törvény megsértésével vagy megkerülésével kötött jogügylet semmis, kivéve ha jogszabály eltérően rendelkezik, például azt előírva, hogy a jogügylet érvénytelen rendelkezéseinek helyébe a törvény vonatkozó rendelkezései lépnek.

2. § A társadalmi együttélés szabályaival ellentétes jogügylet semmis.

3. § Ha a jogügyletnek csak egy része semmis, a többi része továbbra is érvényben marad, kivéve ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a semmis rendelkezések hiányában a jogügylet nem jött volna létre.”

A polgári perrendtartásról szóló törvény

11 Az 1964. november 17-i Ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (a polgári perrendtartásról szóló törvény) alapügyben (a Dz. U. 43. száma, poz. 296.) alkalmazandó változatának 505^4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A kereset nem módosítható. A 75–85. cikk, a 194–196. cikk és a 198. cikk nem alkalmazandó.”

A banktörvény

12 E törvény alapeljárásra alkalmazandó változatának 70. cikke előírja:

„(1) A bank a hitelnyújtást az adós hitelképességétől teszi függővé. A hitelképesség a felvett hitel kamatokkal növelt összegének a szerződésben meghatározott időpontokban történő visszafizetésére való képesség. Az adós a bank felszólítására köteles benyújtani az adós hitelképességének értékeléséhez szükséges dokumentumokat és információkat.

(2) A bank hitelt nyújthat nem hitelképes természetes személynek, amennyiben:

1. rendelkeznek a hitel visszafizetésének külön biztosítékairól;

[…]

(3) Az adós köteles lehetővé tenni, hogy a bank elvégezze a pénzügyi és gazdasági helyzetének értékeléséhez szükséges bármely tevékenységet, valamint ellenőrizze a hitel felhasználását és visszafizetését.”

13 E törvénykönyv alapügyre alkalmazandó változatának 78a. cikke szerint:

„E törvény rendelkezéseit alkalmazni kell a valamely bank által a fogyasztói hitelről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően megkötött hitelszerződésekre és kölcsönszerződésekre, amennyiben azokra az utóbbi törvény hatálya nem terjed ki.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

14 2017. szeptember 28-án a varsói (Lengyelország) székhelyű LC és a Nest Bank között fogyasztói hitelmegállapodás jött létre. Az e megállapodás tárgyát képező hitel összege 49 148,06 lengyel złoty (PLN) (hozzávetőleg 10 457 euró) volt, és a visszafizetendő teljes összeg 62 573,16 PLN-t (hozzávetőleg 13 313,44 eurót) tett ki. Ezen összeg a tőkeösszegből, az e megállapodás teljes érvényességi idejére járó kamatokból és a „kölcsönnyújtási jutaléknak” nevezett 7323,06 PLN (hozzávetőleg 1558 euró) összegű jutalékból állt. E fogyasztói hitelt 60, egyenként 1042 PLN (hozzávetőleg 221 euró) összegű részletben kellett visszafizetni legkésőbb 2022. október 3-ig.

15 A fogyasztói hitelmegállapodásban LC feltüntette, hogy átlagos havi nettó jövedelme 1755,62 PLN (hozzávetőleg 373 euró). E megállapodás LC egy másik szerződésből eredő tartozását is említette, amely egy 320 PLN (hozzávetőleg 68 euró) havi törlesztőrészletű hitelt jelentett.

16 A fogyasztói hitelmegállapodásból eredő követelést a Nest Bank a szintén Varsóban székhellyel rendelkező Horyzontra engedményezte.

17 Mivel LC az előírt határidőn belül nem fizette vissza a felvett összeget, a Horyzont fizetési meghagyás iránti kérelmet nyújtott be a Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lubliniéhoz (lublini Lublin Zachód kerületi bíróság, Lengyelország). E bíróság helyt adott e kérelemnek, és fizetési meghagyást bocsátott ki LC-vel szemben. LC ellentmondást terjesztett elő e fizetési meghagyással szemben a Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Siemianowice Śląskie-i kerületi bíróság, Lengyelország), a kérdést előterjesztő bíróság előtt. Ebben az ellentmondásban az LC arra hivatkozik, hogy a Nest Bank a fogyasztói hitelmegállapodás megkötésének időpontjában nem értékelte a hitelképességét.

18 Az alapeljárás során a kérdést előterjesztő bíróság megállapította, hogy a Nest Bank az érintett fogyasztói hitelt a 2008/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hitelezőt terhelő, az adós hitelképességének értékelésére vonatkozó kötelezettséget a lengyel jogba átültető rendelkezések megsértésével nyújtotta. Így e bíróság számára felmerül a kérdés, hogy e jogsértés milyen következményekkel jár.

19 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy bár a nemzeti jogban számos szankcióról rendelkezik, amikor a lengyel jogalkotó átültette a 2008/48 irányelvet, ez utóbbi nem írt elő konkrét szankciót a fogyasztói hitelt igénylő fogyasztó hitelképességének értékelésére vonatkozó kötelezettség megsértésének esetére.

20 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a fogyasztói hitelről szóló törvény 45. cikke az úgynevezett „ingyenes hitel” szankcióját írja elő. E szankció azok közé tartozik, amelyek csak a jogszabályban meghatározott jogsértésekre alkalmazandók, mely utóbbiak között nem szerepel a fogyasztó hitelképességének értékelésére vonatkozó, a 2008/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség megsértése. E bíróság megjegyzi továbbá, hogy alkalmazható a polgári törvénykönyvről szóló törvény 58. cikke, amely lehetővé teszi a szóban forgó jogügylet semmisségének megállapításában álló szankció esetleges alkalmazását. E bíróság hozzáteszi, hogy nem azt kéri a Bíróságtól, hogy jelölje meg, hogy a nemzeti jog mely rendelkezése alkalmazandó az alapeljárásra, hanem azt, hogy a Bíróság értelmezze a releváns uniós jogi rendelkezéseket, mivel a nemzeti jog által előírt többféle szankció a 2008/48 irányelvből eredő kötelezettségek megsértése esetén alkalmazandó szankció arányossága tekintetében is eltér egymástól.

21 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a 2021. június 10-i Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) ítéletben (C-303/20, EU:C:2021:479) a Bíróság a nemzeti bíróságot a megállapított jogsértés súlyával arányos intézkedés alkalmazása és különösen annak megválasztása terén megillető mérlegelési mozgástérre hivatkozott. E bíróság arra keresi a választ, hogy ez azt jelenti-e, hogy ennek az intézkedésnek egyenértékűnek kell lennie a 2008/48 irányelvet átültető rendelkezésekből eredő egyéb kötelezettségek megsértése esetére előírt szankciókkal.

22 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy mind a 2008/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség, mind pedig az ezen irányelvből eredő tájékoztatási kötelezettségek alapvető fontosságúak a fogyasztók számára. Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy elfogadható-e, ha a nemzeti jog különbséget tesz a 2008/48 irányelv 23. cikkében említett szankciók között, miközben a kereskedővel szemben a 2008/48 irányelv 8. és 10. cikkében előírt kötelezettségeket egyenértékűnek, azaz azonos rangúnak és azonos célokat követőeknek kell tekinteni.

23 E körülmények között a Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Siemianowice Śląskie-i kerületi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2008/48] irányelv 8. cikkét, hogy a hitelező e rendelkezésben foglalt, a fogyasztó (adós) hitelképességének vizsgálatára vonatkozó kötelezettsége egyenértékű a fent említett irányelvben meghatározott egyéb kötelezettségekkel (különösen a 10. és azt követő cikkekben meghatározott tájékoztatási kötelezettségekkel), oly módon, hogy azok a szankciók, amelyekre az irányelv 23. cikke hivatkozik, az egyes kötelezettségek megsértése esetén nem térhetnek el, azaz nem írhatnak elő eltérő jogkövetkezményeket?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

24 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2008/48 irányelv 23. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a fogyasztó hitelképességének vizsgálatára vonatkozó, az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség megsértése esetén alkalmazott szankció eltér az említett irányelvben előírt egyéb, adott esetben egyenértékű kötelezettségek, különösen az ezen irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében említett, a fogyasztói hitelmegállapodásokban feltüntetendő információkra vonatkozó kötelezettség megsértése esetére előírt szankciótól.

25 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2008/48 irányelv 23. cikke szerint a tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk azok végrehajtásának biztosítására. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

26 E 23. cikk szövegéből tehát az következik, hogy az említett irányelvből eredő kötelezettségek megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszert úgy kell meghatározni, hogy a szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek, és hogy a tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk azok végrehajtásának biztosítására. E korlátok között, amint azt ugyanezen irányelv (47) preambulumbekezdése kimondja, az említett szankciórendszer megválasztása a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik (2014. március 27-i LCL Le Crédit Lyonnais ítélet, C-565/12, EU:C:2014:190, 43. pont).

27 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 2008/48 irányelv 23. cikke által követett cél elérése, vagyis annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek, nemcsak a nemzeti jogalkotónak, hanem a nemzeti bíróságoknak is rendelkezniük kell olyan mérlegelési jogkörrel az előttük folyamatban lévő jogvita tárgya által meghatározott korlátok között, amely lehetővé teszi számukra, hogy az adott ügy körülményeitől függően megválasszák a megállapított kötelezettségsértés súlyosságával arányos intézkedést. E bíróságoknak tehát a nemzeti jog valamennyi szabályát figyelembe kell venniük, és azokat – amennyire csak lehetséges – ezen irányelv szövegének és céljának fényében kell értelmezniük annak érdekében, hogy az irányelv által követett célokkal összeegyeztethető eredményt érjenek el (lásd ebben az értelemben: 2021. június 10-i Ultimo Portfolio Investment [Luxembourg] ítélet, C-303/20, EU:C:2021:479, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Így, amennyiben a 2008/48 irányelvből eredő kötelezettségek megsértésére vonatkozó tagállami szankciórendszer tiszteletben tartja a jelen ítélet 26. és 27. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat követelményeit, ezen irányelv 23. cikkével nem ellentétes, ha különböző kötelezettségek megsértése eltérő szankciókat von maga után.

29 Márpedig e tekintetben pontosítani kell, hogy a 2008/48 irányelv különböző kötelezettségeket ír elő, amelyek eltérő célokat követnek.

30 A 2008/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett azon kötelezettség célja ugyanis, hogy a fogyasztó hitelképességét a hitelmegállapodás megkötését megelőzően értékeljék, amint azt ezen irányelv (26) preambulumbekezdése kifejezetten jelzi, a hitelezők felelősségének tudatosítására, valamint a fogyasztók annak biztosítása révén történő védelmére irányul, hogy a hitelezők ne vegyenek részt felelőtlen hitelügyletekben, vagy ne adjanak hitelt előzetes hitelképességi vizsgálat nélkül (lásd ebben az értelemben: 2024. január 11-i Nárokuj ítélet, C-755/22, EU:C:2024:10, 34. és 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Az ilyen kötelezettség, mivel a fogyasztóknak az eladósodás és a fizetésképtelenség kockázatával szembeni védelmére irányul, alapvető jelentőséggel bír a fogyasztók számára (lásd ebben az értelemben: 2021. június 10-i Ultimo Portfolio Investment [Luxembourg] ítélet, C-303/20, EU:C:2021:479, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 A hitelmegállapodás megkötését megelőzően és azzal egyidejűleg nyújtott, a szerződési feltételekre és a szerződéskötés következményeire vonatkozó tájékoztatás, különösen a 2008/48 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében előírt információk lehetővé teszik a fogyasztó számára annak eldöntését, hogy a kereskedő által előzetesen meghatározott feltételeket magára nézve kötelezőnek kívánja-e tekinteni. Ezen információk tehát a fogyasztó számára is alapvető jelentőséggel bírnak (lásd ebben az értelemben: 2016. április 21-i Radlinger és Radlingerová ítélet, C-377/14, EU:C:2016:283, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Noha az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy mind a 2008/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, a fogyasztó hitelképességének a hitelmegállapodás megkötését megelőző értékelésére vonatkozó kötelezettség, mind pedig a többek között az ezen irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség alapvető jelentőséggel bír, meg kell állapítani, hogy e kötelezettségek eltérő célokat követnek, és azok megsértése sem a szóban forgó rendelkezés által védett jogi érdek szempontjából, sem pedig a hitelmegállapodás felei szempontjából nem jár hasonló következményekkel.

34 A fogyasztó hitelképességének vizsgálatára vonatkozó kötelezettség megsértése azzal a következménnyel is járhat, hogy a fogyasztó olyan hitelmegállapodást köt, amely őt a túlzott eladósodás és fizetésképtelenség veszélyének teszi ki. Ezzel szemben a tájékoztatási kötelezettségek megsértésének következményei jelentősen eltérhetnek a szóban forgó konkrét kötelezettségtől függően, mivel e jogsértés súlyossága a gyakorlatban az e hitelmegállapodásból hiányzó elemek számától és jelentőségétől is függ. Az ilyen jogsértések például megnehezíthetik a fogyasztó számára a hitelajánlatok összehasonlítását vagy az említett hitelmegállapodásból eredő jogok gyakorlását.

35 Ebből következik, hogy két alapvető jelentőségű kötelezettség megsértése eltérő következményekkel járhat a fogyasztóra nézve, és az alkalmazott szankcióknak – anélkül, hogy szükségszerűen azonosak lennének – mindkét esetben többek között arányosaknak kell lenniük, figyelembe véve mind a jogsértés egyedi súlyát, mind a fogyasztóra nézve ebből eredő eltérő következményeket.

36 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/48 irányelv 23. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a fogyasztó hitelképességének vizsgálatára vonatkozó, az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség megsértése esetén alkalmazott szankció eltér az említett irányelvben előírt egyéb, adott esetben egyenértékű kötelezettségek, különösen az ugyanezen irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében említett, a fogyasztói hitelmegállapodásokban feltüntetendő információkra vonatkozó kötelezettség megsértése esetére előírt szankciótól, feltéve hogy teljesülnek az említett 23. cikkben előírt feltételek.

A költségekről

37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 23. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes, ha a fogyasztó hitelképességének vizsgálatára vonatkozó, az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség megsértése esetén alkalmazott szankció eltér az említett irányelvben előírt egyéb, adott esetben egyenértékű kötelezettségek, különösen az ugyanezen irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében említett, a fogyasztói hitelmegállapodásokban feltüntetendő információkra vonatkozó kötelezettség megsértése esetére előírt szankciótól, feltéve hogy teljesülnek az említett 23. cikkben előírt feltételek.

Aláírások